

nogmaals de college's in operatieve chirurgie, oogheelkunde en oorheelkunde bij te laten wonen, terwijl deze heeren van 1 Mei tot 1 September 1871 naar Berlijn en Weenen gingen, om ook daar nog gedurende vier maanden te hospiteren, en zich zoodoende zooveel mogelijk op de hoogte te stellen van het vak, hetwelk hun later werd toevertrouwd om te doceren; en dat hier geen kapitaal was verspild, bleek uit de wijze waarop deze heeren, welke nu slechts korten tijd als docent werkzaam waren, hunne opgedane ervaring aan hunne collega's wisten mede te deelen. Maar tevens droeg de General-Artz ook voor de toekomst zorg, want door toevallige ontstentenis van een der docenten, zoude het alligt mogelijk kunnen zijn, dat een college voor korteren of langeren tijd zoude gestaakt moeten worden. Om dit nu te voorkomen, droeg hij zorg dat de plaats van eersten assistent-arts aan de kliniek voor inwendige, chirurgische en oogziekten aan de universiteit te Leipzig, door drie militair-artsen werd vervuld.

Verder wordt door zijne bemiddeling de betrekking van assistent-arts in het „Kreiskrankenstift te Zwickau”, een bergwerk met vele ijzerfabrieken, alwaar dagelijks chirurgische gevallen ter behandeling voorkomen, door een militair-arts bezet, en werd eindelijk een assistent-arts naar Weenen gedetacheerd, om zich aldaar speciaal op oorheelkunde toe te leggen.

Het gedetacheerd zijn te Leipzig en te Zwickau levert geene geringe voordeelen op. De vier aldaar geplaatste militair-geneeskundigen zijn toch in een leerschool voor hun geheel volgend leven van het grootste belang. Doch behalve dit zijn de voorwaarden hunner detachering niet onbelangrijk; boven het militaire tractement dat blijft doorgaan, bekomen zij het tractement verbonden aan de betrekking van eersten assistent-arts aan de universiteit, vrije woning, vuur en licht; daarentegen moeten deze heeren zich verbinden om, voor elk jaar dat zij als zoodanig werkzaam zijn, het land twee jaren als militair-medicus te dienen.